

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Szűcs Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Szűcs András ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve I. r., II.rendű felperes neve II. r. és III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. r. felpereseknek a Daniné dr. Égető Mária jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Dél-alföldi Regionális Parancsnoksága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2006. november 23-án kelt 5.K.20.116/2006/22. sorszámú jogerős ítélete ellen az I. és II. felperesek részéről 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.20.116/2006/22. sorszámú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. r. felperest, hogy 10.000 (tízezer) forint, a II. r. felperest, hogy 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek.

Kötelezi az I. r. felperest, hogy 15.200 (tizenötezer-kettőszáz) forint, a II. r. felperest, hogy 45.500 (negyvenötezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket fizessen meg az államnak külön felhívásra.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró közigazgatási szerv kötelezte az I. r. felperest 212.500 Ft jövedéki bírság, 40.100 Ft jövedéki adó, a II. r. felperest 637.500 Ft jövedéki bírság és 120.300 Ft jövedéki adó megfizetésére. Az alperes a 10559/2005. és a 10557/2005. számú 2005. november 30. napján hozott határozataiban az első fokú határozatokat helybenhagyta, érdemi döntései a következőket tartalmazzák:

Az I. r. felperes 1998. január 1-től 2002. december 31-ig terjedő időszakban három esetben nyújtott be adóbevallást a mezőgazdaságban felhasznált gázolaj utáni jövedéki adó visszaigénylésére. Az elfogadott bevallásaiban 1611 liter gázolaj felhasználása után

103.000 Ft jövedéki adó visszatérítését igényelte, ami kiutalásra került. Az I. r. felperes a felhasznált gázolaj beszerzését többek között a Bt. 500 liter gázolajmennyiségről kiállított K0140/2000. számú számlájával igazolta.

Az alperes az 500 liter gázolajat adózás alól elvont jövedéki terméknek minősítette. Az alperes azt állapította meg, hogy a számla szerinti gázolajat nem a számlán feltüntetett társaság értékesítette az I. r. felperes részére, a számla nem valós gazdasági esemény alapul, a felperes nem a jogszabály által előírt helyről szerezte be a gázolajat, és nem tudta igazolni az ásványolajtermék adózott eredetét.

Az alperes az ellenőrzés során megállapította, hogy a II. r. felperes 2000. május-október hónapokra vonatkozó bevallásában 1656 liter gázolaj felhasználása után igényelt vissza jövedéki adót, ami részére kiutalásra került. A II. r. felperes a felhasznált gázolaj beszerzését többek között a Bt. K0139/2000. számú 2000. október 12-én kiállított 1500 liter gázolajmennyiségről szóló számlájával igazolta. A számla nem valós gazdasági eseményen alapul, nem alkalmas a felhasznált gázolaj származásának, adózott voltának igazolására. A II. r. felperes nem a jogszabály által előírt helyről szerezte be a gázolajat.

Az alperes mindkét határozatában rögzítette, hogy az adózás alól elvont ásványolajtermék birtoklásának és felhasználásának jogkövetkezménye a jövedéki bírság kiszabása és az elmaradt jövedéki adó megfizetése. A felperesek nem jártak el kellő körültekintéssel.

Az első fokú hatóság a III. r. felperest 200.500 Ft jövedéki adó és 1.062.500 Ft jövedéki bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes a 10558/2005. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését azzal indokolta, hogy a III. r. felperes az adó-visszaigényléshez fiktív számlát nyújtott be, az általa felhasznált gázolaj adózás alól elvont jövedéki terméknek minősül.

Az alperes jogerős határozatai ellen a felperesek keresetet nyújtotta be, kérték annak hatályon kívül helyezését, vagy javukra történő megváltoztatását. Az I. és II. r. felperes azzal érvelt, hogy a Bt. számlái nem fiktív számlák, a határozatok szerinti gázolaj adózott termék. A jövedéki adó és jövedéki bírság kiszabása megalapozatlan és jogszabálysértő. Az I. és II. r. felperes hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértésekre is.

A megyei bíróság mindhárom felperes keresetét elutasította. A megyei bíróság azt állapította meg, hogy az első fokon eljáró közigazgatási szerv túllépte a 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 92. §-ában előírt határidőt. Ez az eljárásjogi

jogszabálysértés azonban az ügy érdemi eldöntésére nem volt kihatással, ezért nem adhat alapot a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére. A mezőgazdaságban felhasznált gázolaj után a jövedéki adó-visszatérítés feltételeit a 216/1997. (XII. 1.) Kormányrendelet (továbbiakban R.) 4. §-a határozza meg. Az R. 6. § a) pontja értelmében jogosulatlan igénylésnek minősül az R-ben szabályozott visszatérítési feltételek be nem tartása, vagy nem teljesítése. A felperesek rendelkeztek ugyan gázolaj vásárlásáról nevükre szóló számlával, ezek a számlák azonban fiktívek, így nem állapítható meg, hogy a gázolaj beszerzés adóraktári, jövedéki vagy működési engedéllyel rendelkező forgalmazótól történt volna. Az alperes nem sértett jogszabályt, amikor a jogosulatlanul visszaigényelt és kifizetett jövedéki adó visszatérítésére kötelezte a felpereseket. Az alperes határozatai megfeleltek az 1995. évi CIII. törvény (továbbiakban Jöt.) rendelkezéseinek is.

A jogerős ítélet ellen az I. és II. r. felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérték annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelmük szerinti döntés meghozatalát és az alperes kötelezését az általuk megfizetett jövedéki adó, jövedéki bírság és perköltség megfizetésére, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára. A felperesek azzal érveltek, hogy az alperes eljárása nem felelt meg az Art. 92. §-ában, 140. §-ában, 1. § (2) és (3) bekezdésében, a 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 1. § (1) és (2) bekezdéseiben, 4. § (1) bekezdésében, 33. §-ában, az 1957. évi IV. törvény (továbbiakban Áe.) 26. § (1) bekezdésében és az Alkotmány 70/K. §-ában foglaltaknak. Az alperes az eljárás elhúzódásával és a tényállás hiányos feltárásával az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges bírósági eljárásban nem orvosolható, a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási jogszabálysértéseket követett el. A bíróság megsértette a Pp. 164. § (3) bekezdésében foglaltakat, mivel nem fogadta el azt a köztudomású tényt, hogy „ha Magyarországra import gázolaj érkezik, a határ átlépésével együtt jövedéki adót fizetnek utána, ha pedig hazai olajfinomítóból származik, akkor a kereskedelmi forgalomba kerüléskor fizetnek utána jövedéki adót. Ebből megállapítható, hogy a felperesek mindenképpen adózott terméket vásároltak”. A felperesek hivatkoztak arra is, hogy a jövedéki termékkel nem folytattak egyéni vállalkozói tevékenységet, és egyértelműen következethettek a gázolaj megszerzésének jogszerűségére, vitatták jövedéki adófizetési kötelezettségüket is.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályban tartását kérte.

Az I. és II. r. felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az eljárási jogszabálysértés nem tekinthető a Ket. 111. § (1) bekezdése és a Kk. 31. számú állásfoglalás szerint az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges bírósági eljárásban nem orvosolható és a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére is alapot adó jogszabálysértésnek a következők miatt:

A határidők túllépéséhez az Art. 92. §-a, 140. §-a és a Ket. 33. §-a nem fűz jogvesztő jogkövetkezményt, tehát ezen oknál fogva nem zárja ki a hatóság érdemi döntéshez, határozathozatalhoz való jogát.

Az a tény, hogy az alperes az első fokú határozatot megsemmisítette és az első fokon eljáró közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte, nem akadályozta az eredményes bizonyítás lefolytatását, az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tények tisztázását. Az új eljárás elrendelésére ugyanis a tényállás teljes körű és maradéktalan feltárása céljából került sor. A megismételt közigazgatási eljárásban az alperes ténylegesen bizonyítást folytatott le. (Beszerezte a Bt. által üzemeltetett üzemanyag-töltő állomásra és a társaság ellenőrzésére vonatkozó iratanyagot, megkeresés útján tisztázta volt-e büntetőeljárás a Bt. beltagja ellen, van-e folyamatban olyan büntető ügy, amelyben szerepel, és meghallgatásokra is sor került.)

Téves az az érvelés is, mely szerint az eljárás elhúzódása miatt nem vezetett eredményre a bizonyítás, mivel „a tanúk már nem voltak idézhetők” és „a Bt. gázolaj beszerzési forrása már nem volt megtalálható”.

Az iratokból megállapíthatóan ugyanis a Bt. - amely jövedéki engedéllyel nem rendelkezett - 2000. augusztus 8. és szeptember 9. között folytatott működési engedély alapján üzemanyag-értékesítési tevékenységet. A bajai vámhivatal rendelkezésére álló kútkönyv adatai szerint 2000. szeptember 9. napján a gázolajból a zárókészlete 1.095 liter volt, a 95-ös benzinből pedig 485 liter. Az I. és II. r. felperes perben vitatott számláinak kiállítási ideje ugyanakkor 2000. október, és a két számla összesen 2000 liter gázolaj vásárlásáról szól. A Bt. továbbá számítógépes bizonylatot nem állított ki, kizárólag kézi kiállítású számlatömböt használt, ennél fogva a felperesek a Bt.-től nem szerezhettek be gázolajat.

A felhasznált gázolaj utáni jövedéki adó-visszatérítésének feltételeiről az R. rendelkezik. Az R. 4. §-a értelmében a jövedéki adó visszatérítés feltétele a gázolaj vásárlásról saját névre szóló számla. A gázolaj beszerzése csak adóraktári jövedéki vagy működési engedéllyel rendelkező forgalmazótól történhet. A felperesek a perben vitatott számlákból megállapíthatóan nem adóraktárból, nem jövedéki engedélyes forgalmazótól szerezték be a gázolajat. A perben vitatott számlák fiktív volta miatt az sem állapítható meg,

hogy a gázolaj működési engedélyes forgalmazótól került volna beszerzésre.

Az R. 6. § (1) bekezdés a) pontja pedig akként rendelkezik, hogy jogosulatlan visszaigénylésnek minősül az R-ben szabályozott visszatérítési feltételek be nem tartása vagy nem teljesítése. Az alperes tehát határozataiban megalapozottan és jogszerűen rendelkezett a felperesek bevallásaiban visszaigényelt összegből a fiktív számlákon lévő gázolajmennyiségre számított és kiutalt adó visszafizetéséről (BH. 2007.210).

A felperesek tévesen hivatkoztak arra, hogy a Magyarországon vásárolt gázolaj mindenképpen adózottnak minősül. A Jöt. 15. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a felperesek nem mentesülhetnek a jövedéki adó megfizetése alól, mivel javukra a gázolaj beszerzése körében nem állapítható meg a körütekintő eljárás és azért sem, mivel a Jöt. 17. § (3) bekezdése sem hagyható figyelmen kívül. A Jöt. 17. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy adófizetésre kötelezett személy az is, aki az adózatlan jövedéki terméket a Jöt. rendelkezéseitől eltérő módon jogellenesen megszerzi, birtokolja. Az I. és II. r. felperes a Jöt. előírásaitól eltérő módon ténylegesen adózatlan jövedéki terméket szerzett és be és használt fel, ennél fogva őket adófizetési kötelezettség is terheli.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet az I. és II. r. felperesek által vitatott körben a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezések az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapulnak.

Budapest, 2008. március 20.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró